

Rb Den Haag, 28 mei 2008, Present Time cs v Blokker cs

AUTEURSRECHT - MODELRECHT

Bewijs makerschap - ontwerp

- Voorshands staat voldoende vast dat de klokken zijn ontworpen door Van Boxel en Buijs.

Dat zij de klokken hebben ontworpen blijkt genoegzaam uit (i) de ter zitting getoonde verpakking van de klokken die vermeldt "designed by Boxelbuijs", (ii) de door eisers overgelegde verklaringen van Buijs waarin het totstandkomingsproces van de klokken wordt beschreven, (iii) de overgelegde licentieovereenkomst waarin Present Time Van Boxel en Buijs tevens opdragen de klokken te ontwerpen, en (iv) de uitdrukkelijke verklaring van Van Boxel en Buijs ter zitting dat zij de klokken hebben ontworpen. Het feit dat, zoals Blokker en Dake aanvoeren, eisers geen ontwerptekeningen hebben overgelegd, weegt hier niet tegenop, nog daargelaten dat eisers ter zitting ontwerptekeningen hebben laten zien.

Inbreuk

Inbreuk op model- c.q. auteursrechten klokken aangenomen

Aardewerk fritesbak Present Time

SLAAFSE NABOOTSIING

Eigen plaats aardewerk fritesbak

- Bij de beoordeling of de aardewerk fritesbak van Present Time een eigen plaats inneemt op de markt, dienen schalen van plastic buiten beschouwing te blijven

Voor het slagen van een beroep op slaafse nabootsing is vereist dat het nagebootste product een eigen plaats inneemt op de markt, dat wil zeggen dat het zich aanmerkelijk onderscheidt van de andere producten op de markt. Naar voorlopig oordeel is daarvan in dit geval sprake. Blokker en Dake hebben op dit punt slechts aangevoerd dat er een plastic fritesbak bestaat met een vrijwel identieke vormgeving. Bij de beoordeling of de aardewerk fritesbak van Present Time een eigen plaats inneemt op de markt, dienen schalen van plastic echter buiten beschouwing te blijven (vgl. HR 15 maart 1968, NJ 1968, 268). Het karakteristieke van de fritesbak van Present Time bestaat er immers juist in dat de fritesbak in aardewerk is uitgevoerd, in tegenstelling tot de gebruikelijke uitvoering in plastic. Door die materiaalkeuze wordt, zoals eisers hebben aangevoerd, de fritesbak verheven van een wegwerpartikel tot een duurzaam bruikbare schaal. Dat er geen andere fritesbakken van aardewerk op de markt zijn, laat staan aardewerk fritesbakken met een vergelijkbare vormgeving als de fritesbak van Present Time, is als zodanig niet weersproken en staat derhalve vast.

Gevaar voor verwarring

- Evenmin weersproken is dat de vormgeving van de fritesbak van Present Time en de vormgeving van de aangevochten fritesbak gelijk zijn en dat door die gelijkenis verwarring bij het publiek kan ontstaan.

Daarnaast hebben eisers onweersproken aangevoerd, en met vele voorbeelden toegelicht, dat gekozen had kunnen worden voor een andere vormgeving zonder af te doen aan de deugdelijkheid en bruikbaarheid van het product.

Vindplaatsen: BIE 2009, nr. 45, p. 189

Vzgr Rb Den Haag, 28 mei 2008
(P.H. Blok)

vonnis

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector civiel recht

zaaknummer / rolnummer: 309373 / KG ZA 08-493

Vonnis in kort geding van 28 mei 2008

in de zaak van

1. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid PRESENT TIME B.V.,

gevestigd te Almere,

2. [...] VAN BOXTEL, wonende te [...],

3. [...] BUIJS, wonende te Amsterdam,

eisers,

procureur mr. H.J.A. Knijff,

advocaten mr. J.S. Hofhuis en mr. A.M.E. Voerman te Amsterdam,

tegen

1. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid

BLOKKER B.V.,

gevestigd te Amsterdam,

2. de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid

L. DAKE EN ZOON B.V.,

gevestigd te Amsterdam,

gedaagden,

procureur mr. F. van Gelein Vtringa,

advocaat mr. P.W. Snoeker te Amsterdam.

Partijen zullen hierna Present Time, Van Boxtel, Buijs, Blokker en Dake worden genoemd .

1. De procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- de dagvaarding van 28 april 2008,

- de door eisers in het geding gebrachte producties met de nummers 1-31, alsmede de specificatie van proceskosten;

- de door gedaagden in het geding gebrachte producties met de nummers 1-13, alsmede de opgave van proceskosten;

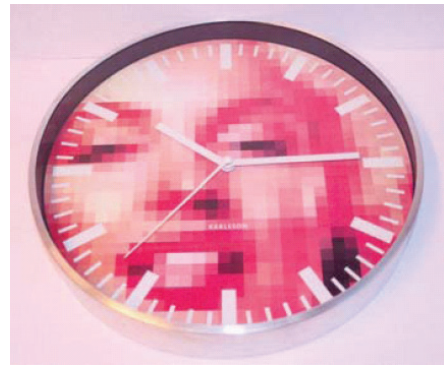
- de mondelinge behandeling en de ter gelegenheid daarvan overgelegde pleitnotities van partijen en nadere productie van zijde van Blokker en Dake.

1.2. Ten slotte is vonnis bepaald.

2. De feiten

2.1. Present Time houdt zich bezig met het ontwerpen en verkopen van decoratie- en cadeauartikelen, waaronder klokken en aardewerk schaaltes. Present Time heeft ontwerpers in loondienst en maakt gebruik van externe ontwerpers, zoals Van Boxtel en Buijs.

2.2. Van Boxtel en Buijs hebben voor Present Time een serie klokken ontwikkeld, waaronder de hieronder afgebeelde Marilyn klok, Peakaboo klok en Diamond klokken (hierna: de klokken), die zijn gepubliceerd in de catalogus van Present Time van respectievelijk lente/zomer 2006, lente/zomer 2005 en herst/winter 2006.

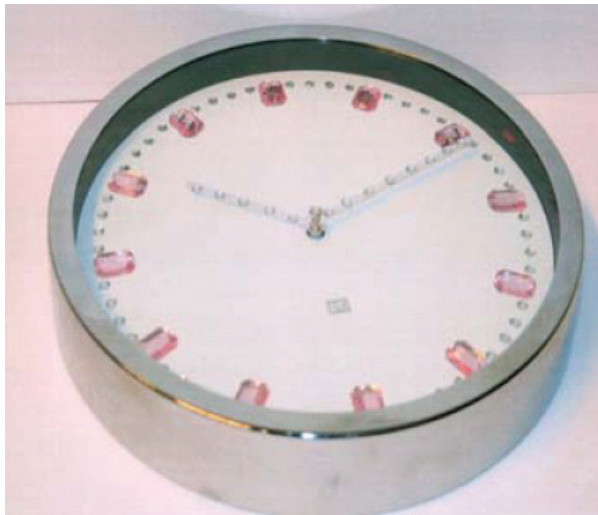
Marilyn klok

Peakaboo klok

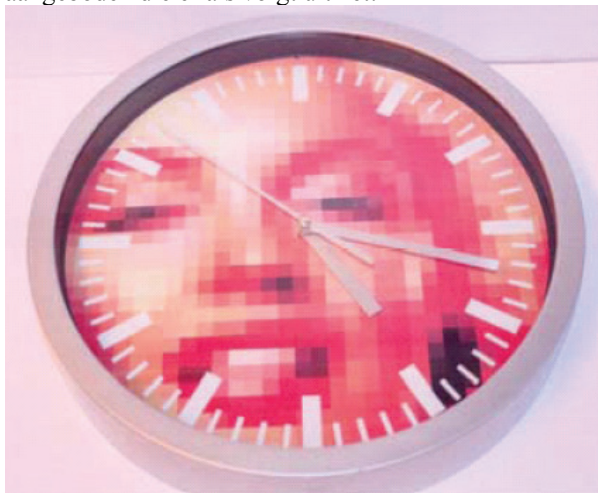
Zwarte Diamond klok

Witte Diamond klok

2.3. Op 6 december 2006 hebben Van Boxtel, Buijs en Present Time een document getiteld "Licentie-Overeenkomst" getekend waarin "Boxtelbuijs" Present Time een exclusieve licentie verleent met betrekking tot de auteursrechten op de klokken.

2.4. Op de website www.rahaus.de is een klok te koop aangeboden die er als volgt uitziet:

Op de verpakking van deze klok staan de naam, postcode en vestigingsplaats van Dake vermeld.

2.5. In de winkels van Blokker worden klokken te koop aangeboden die er als volgt uit zien:

A

B

C

Op de verpakking van deze klokken staan de naam, postcode en vestigingsplaats van Dake vermeld.

2.6. Op 28 april 2008 zijn eisers met Blokker een vaststellingsovereenkomst aangegaan met betrekking tot de verkoop van de klok met de koeienkop (hiervoor afgebeeld in r.o. 2.5 onder A). In de vaststellingsovereenkomst is ook de volgende verklaring van Blokker met betrekking tot de Marilyn klok opgenomen:

2.4 Blokker verklaart de Marilyn klok als bedoeld in de considerans onder e nooit te hebben gebruikt en ook op generlei andere wijze betrokken te zijn geweest bij de productie van of handel met die klok. [...]

2.7. Op 29 april 2008 hebben Van Boxtel, Buijs en Present Time een document getiteld “Licentie-Overeenkomst” getekend waarin “Boxtelbuijs” Present Time een exclusieve licentie verleent met betrekking tot niet-ingeschreven Gemeenschapsmodelrechten op de klokken.

3. Het geschil

3.1. Eisers vorderen, na vermindering van eis, – samengevat – een verbod op inbreuk op hun rechten van intellectuele eigendom, alsmede een verbod op slaafse nabootsing met betrekking tot alle producten afgebeeld in de catalogi van Present Time uit de afgelopen zeven jaar plus alle nog te verschijnen catalogi, met de gebruikelijke nevenvorderingen en een proceskostenveroordeling conform artikel 1019h van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (hierna: Rv).

3.2. Ten aanzien van de Marilyn klok en de Diamond klokken baseren eisers hun vorderingen op een niet-ingeschreven Gemeenschapsmodelrecht, auteursrecht en slaafse nabootsing. Ten aanzien van de Peakaboo klok zijn de vorderingen gebaseerd op auteursrecht en slaafse nabootsing. Ten aanzien van het fritesbakje zijn de vorderingen uitsluitend gebaseerd op slaafse nabootsing.

3.3. Blokker en Dake voeren verweer. Op de stellingen van partijen wordt hierna, voor zover van belang, nader ingegaan.

4. De beoordeling bevoegdheid

4.1. De bevoegdheid van deze rechtbank om kennis te nemen van de vorderingen voor zover deze zijn gebaseerd op niet-ingeschreven Gemeenschapsmodellen, berust op de artikelen 81 en 82 lid 1 van de Gemeenschapsmodellenverordening (Verordening EG/6/2002 van de Raad van de Europese Unie van 12 december 2001 betreffende Gemeenschapsmodellen, hierna: GmodV) en artikel 3 van de Uitvoeringswet EGverordening betreffende Gemeenschapsmodellen. Anders dan Blokker en Dake hebben betoogd, is daarvoor niet noodzakelijk dat het beroep op de Gemeenschapsmodellen gegrond is. Voor het aannemen van de bevoegdheid volstaat dat de vorderingen in de dagvaarding worden gebaseerd op Gemeenschapsmodellen.

4.2. Voor zover de vorderingen zijn gebaseerd op auteursrecht en/of slaafse nabootsing is de rechtbank ook bevoegd. Uit de stelling van eisers dat de klokken en fritesbakken zijn verkocht en/of dreigen te worden verkocht in de winkels van Blokker volgt immers dat zich schadebrengende feiten hebben voorgedaan of kunnen voordoen in het arrondissement Den Haag en dat deze rechtbank derhalve op grond van artikel 102 van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering (hierna: Rv) bevoegd is. Daarnaast is dit deel van het geschil voor wat betreft de Marilyn klok en de Diamond klokken verknocht aan het geschil betreffende de niet-

ingeschreven Gemeenschapsmodelrechten op die klokken.

spoedeisend belang

4.3. Eisers stellen dat Blokker en Dake doorlopend en stelselmatig inbreuk maken op hun rechten en onrechtmatig jegens hen handelen. Daarmee is hun spoedeisend belang bij toewijzing van de vorderingen gegeven.

ontwerper en maker klokken

4.4. Voorshands staat voldoende vast dat de klokken zijn ontworpen door Van Boxtel en Buijs. Dat zij de klokken hebben ontworpen blijkt genoegzaam uit (i) de ter zitting getoonde verpakking van de klokken die vermeldt “designed by Boxtelbuijs”, (ii) de door eisers overgelegde verklaringen van Buijs waarin het totstandkomingsproces van de klokken wordt beschreven, (iii) de overgelegde licentieovereenkomst waarin Present Time Van Boxtel en Buijs tevens opdragen de klokken te ontwerpen, en (iv) de uitdrukkelijke verklaring van Van Boxtel en Buijs ter zitting dat zij de klokken hebben ontworpen. Het feit dat, zoals Blokker en Dake aanvoeren, eisers geen ontwerptekeningen hebben overgelegd, weegt hier niet tegenop, nog daargelaten dat eisers ter zitting ontwerptekeningen hebben laten zien.

4.5. Dat de verpakking en de licentieovereenkomst “Boxtelbuijs” vermeldt in plaats van de namen van Van Boxtel en Buijs, kan niet leiden tot een andere conclusie. Gelet op het feit de auteursrechtlicentieovereenkomst is ondertekend door Van Boxtel en Buijs en dat de term “Boxtelbuijs” onmiskenbaar een samentrekking is van hun namen, moet voorshands worden aangenomen dat met die term op hen gezamenlijk wordt bedoeld.

4.6. Uit het voorgaande vloeit voort dat voor zover er een modelrecht of auteursrecht op de klokken rust, dit eventuele recht naar voorlopig oordeel bij Van Boxtel en Buijs berust.

licentie

4.7. Voorts moet voorshands worden aangenomen dat Van Boxtel en Buijs Present Time een licentie met betrekking tot hun eventuele rechten op de klokken hebben verleend. Ten aanzien van het eventuele auteursrecht is dat niet weersproken. Ten aanzien van het eventuele modelrecht volgt dat genoegzaam uit de door eisers overgelegde licentieovereenkomst in combinatie met het gegeven dat alle partijen bij die overeenkomst, te weten alle eisers, stellen dat de licentie is verleend. In het licht van dat laatste doet het gegeven dat, zoals Blokker en Dake opmerken, Van Boxtel de overgelegde licentieovereenkomst niet heeft ondertekend niet terzake.

modelrecht op de Marilyn klok

4.8. Aangenomen moet worden dat de verschijningsvorm van de Marilyn klok nieuw is in de zin van artikel 5 lid 1 sub a GmodV, dat wil zeggen dat geen identiek model voor het publiek beschikbaar is gesteld voor de datum waarop de Marilyn klok voor het eerst voor het publiek beschikbaar is gesteld.

4.9. Als onweersproken staat vast dat de Marilyn klok aan het publiek beschikbaar is gesteld in de catalogus

van Present Time van lente/zomer 2006. Die publicatie moet worden aangemerkt als eerste beschikbaarstelling aan het publiek. Dat de catalogus is gepubliceerd door Present Time in plaats van de ontwerpers Van Boxel en Buijs doet daar niet aan af. Artikel 5 GmodV eist niet dat de ontwerper het model zelf aan het publiek ter beschikking stelt. Het artikel laat, zeker in een geval – zoals het onderhavige – dat het model in opdracht van een derde is ontworpen, de mogelijkheid open dat een derde het model aan het publiek beschikbaar stelt.

4.10. De rechtbank verwerpt het betoog van Blokker en Dake dat een aan de Marilyn klok identiek model al eerder door Fuzhou Eagle Electronic Co Ltd. (hierna: Fuzhou) op de markt zou zijn gebracht en door Blokker in Nederland zou zijn verkocht. De stelling dat Blokker de klok voor de lente/zomer 2006 zou hebben verkocht is op geen enkele manier geconcretiseerd en onderbouwd, terwijl moet worden aangenomen dat Blokker die stelling eenvoudig had kunnen substantiëren. Daar komt bij dat de stelling onverenigbaar lijkt met de verklaring van Blokker in de vaststellingsovereenkomst dat zij nooit betrokken is geweest bij de handel in de Marilyn klok.

4.11. De stelling dat Fuzhou de klok eerder op de markt heeft gebracht is evenmin voldoende onderbouwd. Blokker en Dake hebben een verklaring van Fuzhou overlegd waarin Fuzhou stelt dat zij de klok al in augustus 2004 aan een klant heeft geleverd. Daarin wordt verwezen naar een aantal documenten waaruit die levering zou moeten blijken. Ter zitting is echter gebleken dat die documenten niet aantonen dat een Marilyn klok is geleverd omdat de daarin vermelde nummers betrekking hebben op de kast van de klok en niet op de vormgeving van de wijzerplaat. Dat het gaat om een Marilyn klok kan de voorzieningenrechter evenmin afleiden uit een door Blokker en Dake ter zitting overgelegd document. Dat document is in het Chinees opgesteld. Blokker en Dake konden ter zitting niet aangeven wat er precies in het document stond en wat het voor document was. In het licht hiervan, en gegeven het feit dat er in het kader van dit kort geding geen ruimte is voor nadere bewijslevering, moet het nieuwheidsverweer van Blokker en Dake worden verworpen.

4.12. Uit het voorgaande vloeit tevens voort dat moet worden aangenomen dat de Marilyn klok een eigen karakter heeft. Blokker en Dake hebben het eigen karakter van de Marilyn klok namelijk uitsluitend bestreden op basis van de – hiervoor verworpen – stelling dat Fuzhou en Blokker eerder een Marilyn klok op de markt hebben gebracht. De voorzieningenrechter is derhalve voorlopig met eisers van oordeel dat sprake is van een geldig niet-ingeschreven Gemeenschapsmodelrecht.

4.13. Voorts is niet betwist dat de op de website www.rahaus.de aangeboden klok (zie r.o. 2.4) geen andere algemene indruk wekt dan de Marilyn klok die Van Boxel en Buijs hebben ontworpen en die door Present Time op de markt is gebracht. De overeenstemming is bovendien dermate groot dat behoudens een steekhoudende verklaring – die ontbreekt – voorshands moet worden aangenomen dat er sprake is van

namaak in de zin van artikel 19 lid 2 GmodV. Gedachten hebben, afgezien van de – hiervoor verworpen – stelling over de verkoop door Fuzhou en Blokker, niets aangevoerd waaruit zou kunnen worden afgeleid dat sprake is van een onafhankelijk scheppend werk door een ontwerper van wie redelijkerwijs mag worden aangenomen dat hij de Marilyn klok niet kende. De klok valt naar voorlopig oordeel dus onder de draagwijdte van de bescherming van het niet-geschreven Gemeenschapsmodelrecht van Boxel en Buijs.

4.14. Ten slotte moet voorshands worden aangenomen dat de door eisers in Duitsland aangeschafte klok door Dake zelf in de Europese Unie is geïmporteerd of verkocht. Op de verpakking staan immers haar naam, postcode en vestigingsplaats vermeld. Gelet op (i) die vermelding, (ii) het feit dat Dake Nederland is gevestigd, en (iii) het feit dat Blokker en Dake niets concreets hebben gesteld waaruit zou kunnen volgen dat de klok ondanks die twee feiten niet door Dake in de Europese Unie is verhandeld, moet hun betwisting van die verhandeling in de Europese Unie naar voorlopig oordeel worden verworpen.

4.15. Eisers hebben niet gesteld dat Blokker, in weerwil van haar verklaring in de vaststellingsovereenkomst, betrokken is geweest bij de handel in de Marilyn klok of dat inbreuk door Blokker op de rechten van eisers met betrekking tot deze klok dreigt. Derhalve zijn de vorderingen voor wat betreft de Marilyn klok uitsluitend toewijsbaar jegens Dake.

modelrecht betreffende de Diamond klok

4.16. Naar voorlopig oordeel is het beroep op een niet-ingeschreven Gemeenschapsmodelrecht met betrekking tot de zwarte en witte Diamond klok eveneens gegrond.

4.17. Als onweersproken staat vast de Diamond klokken zijn opgenomen in de herst/winter 2006 catalogus van Present Time.

4.18. Voorshands moet worden aangenomen dat de Diamond klokken bij de geïnformeerde gebruiker een algemene indruk wekken die verschilt van de algemene indruk die wordt gewekt door modellen die voor het publiek beschikbaar zijn gesteld voorafgaand aan de publicatie van voornoemde catalogus.

4.19. Volgens eisers kenmerken de Diamond klokken zich door:

- de markering van uren en minuten door respectievelijk rechthoekige facetdiamanten en ronde imitatie briljanten;
- “feel rich look” door het gebruik van een glimmende metaalkleur en imitatie diamanten;
- een klassieke klokkenuitstraling door gebruik van een strakke robuuste lijst;
- een witte of zwarte wijzerplaat.

Een model met de voornoemde kenmerken of een model dat anderszins eenzelfde algemene indruk wekt, komt naar voorlopig oordeel niet voor in het door partijen overgelegde overzicht van het vormgevingserfgoed. De overgelegde afbeeldingen van klokken, horloges en andere voorwerpen maken weliswaar duidelijk dat het gebruik van (imitatie) diamanten om de minuten of uren aan te geven als zodanig niet nieuw is. De specifieke vorm van de in de Diamond

klok gebruikte diamanten, de wijze waarop die worden geplaatst om de minuten en uren aan te geven en de combinatie van de klassieke uitstraling en “feel rich look” komen echter niet terug.

4.20. Blokker en Dake wijzen in dit verband ten onrechte op de volgende klok van Nextime.

Deze klok heeft echter geen strakke robuuste kast, heeft geen witte of zwarte wijzerplaat, gebruikt geen stenen om de minuten aan te geven en gebruikt ronde (in plaats van rechthoekige) stenen om de uren aan te geven. Door deze verschillen wekt de klok een andere algemene indruk dan de Diamond klokken. Derhalve moet worden geconcludeerd dat de Diamond klokken nieuw zijn en een eigen karakter hebben.

4.21. De Diamond klokken van eisers wekken wel eenzelfde algemene indruk als de door Blokker verhandelde klokken zoals weergegeven in rechtsoverweging 2.5 onder B en C. Alle voornoemde kenmerkende eigenschappen van de Diamond klok komen terug in de klokken van Blokker en Dake. De wijzerplaat is zwart of wit. De kast is strak en robuust vormgegeven van glimmend metaal. De uren worden aangegeven door rechthoekige imitatie diamanten. De minuten door kleinere ronde imitatie diamanten. De door Blokker en Dake geconstateerde verschillen, zoals het grotere formaat van de klok, de aanwezigheid van een secondewijzer, de afwezigheid van imitatie diamanten op de wijzers, het andere formaat, en de andere vorm en kleur van de rechthoekige diamanten, wegen daar niet tegenop. Naar voorlopig oordeel zijn die verschillen te gering om de klok een andere algemene indruk te geven. Het feit dat de klokken worden aangeboden in duidelijk verschillende verpakkingen kan, anders dan Blokker en Dake menen, niet leiden tot een andere conclusie. Bij de beoordeling van de inbreuk op het niet-ingeschreven Gemeenschapsmodel op de Diamond klokken doet de verpakking niet terzake.

4.22. De overeenstemming is bovendien dermate groot dat behoudens een steekhoudende verklaring – die ontbreekt – voorshands moet worden aangenomen dat er sprake is van namaak in de zin van artikel 19 lid 2

GmodV. Gedaagden hebben niets aangevoerd waaruit zou kunnen worden afgeleid dat sprake is van een onafhankelijk scheppend werk door een ontwerper van wie redelijkerwijs mag worden aangenomen dat hij de Marilyn klok niet kende. Naar voorlopig oordeel valt de klok derhalve onder de draagwijdte van de bescherming van het niet-geschreven Gemeenschapsmodelrecht van Boxtel en Buijs.

4.23. Als onweersproken staat vast dat de voornoemde zwarte en witte Diamond klokken door Blokker zijn verhandeld. Voorshands moet worden aangenomen dat ook Dake bij die handel binnen de Europese Unie betrokken is geweest gelet op het feit dat haar naam, postcode en vestigingsplaats vermeld staan op de verpakking (vgl. r.o. 4.14).

auteursrecht op Peakaboo klok

4.24. Als niet althans onvoldoende gemotiveerd weersproken staat vast dat het ontwerp van de Peakaboo klok de volgende auteursrechtelijk beschermde trekken bezit:

- de afbeelding van een gehoornde koe in de kleuren zwart, wit en roze;
- de kop van de koe is op ongebruikelijke wijze afgesneden door de ronde metalen buitenrand, waardoor het lijkt alsof de koe over de rand van de klok kijkt;
- in de wijzerplaat zijn uitsparingen gemaakt waardoor de ogen van de koe die zijn afgebeeld op een losse plastic plaat achter de wijzerplaat, te zien zijn. De plaat met de ogen is zo aan het uurwerk bevestigd dat deze meebeweegt op het ritme van de secondewijzer, waardoor de koe nu eens schuin naar de tijd kijkt en dan weer recht naar voren;
- de hemelsblauwe wijzerplaat;
- de vrij brede kast van een matte metalen kleur;
- een hoekig lettertype voor de cijfers; en
- witte cijfers op de hele uren en witte stippen om de minuten aan te geven.

Derhalve moet worden aangenomen dat auteursrecht rust op het ontwerp van de Peakaboo klok.

4.25. Het verweer van Blokker en Dake dat de klok met de koeienkop (zie r.o. 2.5 onder A) geen inbreuk maakt op de Peakaboo klok is naar voorlopig oordeel ongegrond. In die klok komen immers alle hiervoor genoemde auteursrechtelijk beschermde trekken terug. Gelet daarop wekken de klokken naar voorlopig oordeel eenzelfde totaalindruk. Het feit dat de koe op bepaalde punten anders is getekend en dat het formaat van de klok anders is, weegt daar niet tegenop.

4.26. De overeenstemming tussen de klokken is bovendien dermate groot dat behoudens een steekhoudende verklaring – die ontbreekt – voorshands moet worden aangenomen dat er sprake is van ontlening. Gedaagden hebben hun betoog dat Blokker de klok in 2005 heeft laten ontwerpen onvoldoende onderbouwd. Zij verwijzen in dat kader naar schetsen van een koe en foto's van koe-figuren van keramiek. Die schetsen en figuren stemmen echter niet overeen met de op hun klok afgebeelde koeienkop en bevatten geen enkele aanwijzing voor de stelling dat in 2005 het idee bestond om de schetsen en figuren te gebruiken voor een klok, laat staan voor een klok die is vormgegeven als de Peaka-

boo klok. De door Blokker verhandelde klok moet derhalve voorshands worden aangemerkt als een ongeoorloofde verveelvoudiging van de Peakaboo klok. 4.27. Als onweersproken staat vast dat de Peakaboo klok door Blokker is verhandeld. Voorshands moet worden aangenomen dat ook Dake bij de handel binnen Nederland betrokken is geweest gelet op het feit dat haar naam, postcode en vestigingsplaats vermeld staan op de verpakking (vgl. r.o. 4.14).

4.28. Eisers hebben niet gesteld dat Blokker, in weerwil van haar verklaring in de vaststellingsovereenkomst, de handel in de Peakaboo klok heeft voortgezet na tekening van die overeenkomst of dat voortzetting dreigt. Derhalve zijn de vorderingen voor wat betreft de Peakaboo klok uitsluitend toewijsbaar jegens Dake.

slaafse nabootsing fritesbak

4.29. In het midden kan blijven of de fritesbak van Present Time een eigen, oorspronkelijk karakter bezit en of de fritesbak het persoonlijk stempel van de maker draagt. Eisers beroepen zich ten aanzien van de fritesbak immers niet op het auteursrecht, maar slechts op slaafse nabootsing.

4.30. Voor het slagen van een beroep op slaafse nabootsing is vereist dat het nagebootste product een eigen plaats inneemt op de markt, dat wil zeggen dat het zich aanmerkelijk onderscheidt van de andere producten op de markt. Naar voorlopig oordeel is daarvan in dit geval sprake. Blokker en Dake hebben op dit punt slechts aangevoerd dat er een plastic fritesbak bestaat met een vrijwel identieke vormgeving. Bij de beoordeling of de aardewerk fritesbak van Present Time een eigen plaats inneemt op de markt, dienen schalen van plastic echter buiten beschouwing te blijven (vgl. [HR 15 maart 1968, NJ 1968, 268](#)). Het karakteristieke van de fritesbak van Present Time bestaat er immers juist in dat de fritesbak in aardewerk is uitgevoerd, in tegenstelling tot de gebruikelijke uitvoering in plastic. Door die materiaalkeuze wordt, zoals eisers hebben aangevoerd, de fritesbak verheven van een wegwerpartikel tot een duurzaam bruikbare schaal. Dat er geen andere fritesbakken van aardewerk op de markt zijn, laat staan aardewerk fritesbakken met een vergelijkbare vormgeving als de fritesbak van Present Time, is als zodanig niet weersproken en staat derhalve vast.

4.31. Evenmin weersproken is dat de vormgeving van de fritesbak van Present Time en de vormgeving van de aangevochten fritesbak gelijk zijn en dat door die gelijkheid verwarring bij het publiek kan ontstaan. Daarnaast hebben eisers onweersproken aangevoerd, en met vele voorbeelden toegelicht, dat gekozen had kunnen worden voor een andere vormgeving zonder af te doen aan de deugdelijkheid en bruikbaarheid van het product. Derhalve moet worden geconcludeerd dat Blokker en Dake in strijd hebben gehandeld met de op hen rustende verplichting om bij nabootsing van een produkt van een ander alles te doen wat redelijkerwijs mogelijk en nodig is om te voorkomen dat door gelijkheid de kans op verwarring ontstaat of vergroot wordt.

vorderingen

4.32. Uit het voorgaande vloeit voort dat een verbod op inbreuk op rechten van intellectuele eigendom en of

slaafse nabootsing toewijsbaar is. Anders dan eisers betogen, is er echter geen grond voor een verbod ten aanzien van alle producten die zijn afgebeeld in de catalogi van Present Time uit de afgelopen zeven jaar en alle nog te verschijnen catalogi. Gesteld noch gebleken is immers dat eisers intellectuele eigendomsrechten bezitten met betrekking tot al deze producten en dat Blokker en Dake daarop inbreuk maken of dreigen te maken. Evenmin is voldoende gesteld om te kunnen beoordelen of er ten aanzien van al die producten sprake kan zijn van slaafse nabootsing. Eisers hebben slechts gesteld dat zij rechten hebben met betrekking tot de hiervoor genoemde klokken, dat Blokker en/of Dake daarop inbreuk hebben gemaakt en dat Blokker en Dake de fritesbak van Present Time slaafs hebben nagebootst. Derhalve zal het verbod worden beperkt tot die klokken en fritesbakje.

4.33. Voor wat betreft de inbreuk op het niet-ingeschreven Gemeenschapsmodelrecht met betrekking tot de Marilyn klok en de Diamond klokken zal een verbod voor de gehele Europese Unie worden opgelegd. Een door een op grond van artikel 82 lid 1 GmodV bevoegde rechter uitgesproken verbod op inbreuk op een Gemeenschapsmodel dient immers in beginsel voor de gehele Gemeenschap te gelden, tenzij er gronden zijn om het verbod tot een bepaalde lidstaat te beperken. Gesteld noch gebleken is dat er gronden zijn voor een beperking van het verbod.

4.34. Het verbod op de inbreuk op het auteursrecht met betrekking tot de Peakaboo klok en het verbod op slaafse nabootsing van de fritesbak zal daarentegen alleen worden toegewezen voor Nederland. Gesteld noch gebleken is immers dat gedaagden de Peakaboo klok of de fritesbak ook buiten Nederland op de markt hebben gebracht.

4.35. Aan de verboden zal een dwangsom worden verbonden, met dien verstande dat de gevorderde dwangsom zal worden gematigd en gemaximeerd.

4.36. De nevenvorderingen gaan verder dan noodzakelijk is om tegemoet te komen aan het spoedeisend belang van eisers en zullen derhalve worden afgewezen.

4.37. Blokker en Dake worden als voornamelijk in het ongelijk gestelde partij veroordeeld in de redelijke en evenredige proceskosten conform artikel 1019h Rv. Deze kosten bedragen volgens de als zodanig onweersproken opgave van eisers circa € 30.000,00, maar zijn door eisers zelf gematigd tot € 18.000,00 onder meer omdat in het opgegeven bedrag kosten zouden zijn meegerekend betreffende schikkingsonderhandelingen. Gelet op dat laatste ziet de voorzieningenrechter geen grond om van het gevorderde bedrag af te trekken (i) (een deel van) het bedrag van € 7.500,00 dat Blokker aan eisers heeft voldaan op grond van de vaststellingsovereenkomst, of (ii) het deel van de kosten dat geen betrekking heeft op de handhaving van intellectuele eigendomsrechten in de zin van artikel 1019a Rv, te weten het geschil betreffende de slaafse nabootsing van de fritesbak.

4.38. De voorzieningenrechter zal op grond van artikel 1019i Rv een termijn voor het instellen van de eis in de

hoofdzaak verbinden aan de voorzieningen die zijn gebaseerd op intellectuele eigendomsrechten in de zin van artikel 1019a Rv.

4.39. Gelet op het feit dat de vorderingen ten aanzien van de Marilyn klok en de Diamond klokken op voornoemde wijze toewijsbaar zijn op grond van het niet-ingeschreven Gemeenschapsmodel en de vorderingen ten aanzien van de Peakaboo klok op grond van het auteursrecht, kunnen de overige door eisers aangevoerde grondslagen onbesproken blijven. Die grondslagen kunnen namelijk niet leiden tot toewijzing van een groter deel van het petitum.

5. De beslissing

De voorzieningenrechter

5.1. verbiedt Dake, vanaf drie dagen na betekening van dit vonnis, in de Europese Unie inbreuk te maken op het niet-ingeschreven Gemeenschapsmodelrecht met betrekking tot de Marilyn klok van eisers;

5.2. verbiedt Blokker en Dake, vanaf drie dagen na betekening van dit vonnis, in de Europese Unie inbreuk te maken op het niet-ingeschreven Gemeenschapsmodelrecht met betrekking tot de zwarte en witte Diamond klok van eisers;

5.3. verbiedt Dake, vanaf drie dagen na betekening van dit vonnis, in Nederland inbreuk te maken op het auteursrecht met betrekking tot de Peakaboo klok van eisers;

5.4. verbiedt Blokker en Dake, vanaf drie dagen na betekening van dit vonnis, in Nederland de fritesbak van eisers op onrechtmatige wijze na te bootsen;

5.5. veroordeelt Blokker en Dake tot betaling aan Present Time, Van Boxtel of Buijs van een dwangsom ten bedrage van € 10.000,00 voor elke dag dat Blokker en/of Dake in strijd handelt met de voornoemde verboden, dan wel – zulks ter uitsluitende keuze van Present Time en/of Van Boxtel en Buijs – van € 250,00 voor ieder individueel product ten aanzien waarvan Blokker en/of Dake in strijd handelt met die verboden, een en ander met een maximum van 500.000,00;

5.6. veroordeelt Blokker en Dake in de proceskosten, welke tot op heden aan de zijde van eisers zijn begroot op € 18.000,00;

5.7. verklaart dit vonnis tot zover uitvoerbaar bij voorraad;

5.8. wijst af wat meer of anders is gevorderd;

5.9. bepaalt voor wat betreft de onder 5.1 tot en met 5.3 genoemde voorzieningen, alsmede de aan die voorzieningen onder 5.5 verbonden dwangsom, de termijn ex artikel 1019i Rv voor het instellen van een eis in de hoofdzaak op zes maanden.

Dit vonnis is gewezen door mr. P.H. Blok en in het openbaar uitgesproken op 28 mei 2008.